

Arrest

nr. 300 744 van 29 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 1 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER loco advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 21 april 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 6 juni 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, S. M., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 16 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. Jij bent geboren in Batan, een dorp in het district Achin van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan jouw vertrek uit Afghanistan. Voor jouw vertrek uit Afghanistan was je een student in de zevende graad. Op heden wonen jouw ouders, drie broers en twee zussen in Gojam, een dorp gelegen in het district Achin.

Op een dag speelde je samen met jouw neef N.S. (OV:...) en wat andere jongens cricket in het dorp Shadal. Plots kwam de overheid er, onder begeleiding van de Amerikanen, toe en ze maakten een bom die daar geplaatst was onschadelijk. Twee verre neven van jouw vader die werkten bij de grenspolitie waren ook aanwezig bij de ontmanteling van de bom en ze hebben jou en jouw neef aangeraden om te vertrekken vandaar. Jouw neef en jij keerden terug naar huis en 's avonds kwamen er taliban naar jullie huis. Jouw oom langs vaderszijde G.S. deed de deur open voor de taliban en sprak met hen. De taliban vroegen waar jou en jouw neef waren omdat jullie hen bespioneerden hadden en zich dienden over te geven aan de taliban. G.S. zei dat jij en N.S. niet thuis waren en dat hij jullie de volgende dag zou sturen naar hen. Nadat de taliban vertrokken waren zei G.S. dat jij en jouw neef dienden te vertrekken vandaar. G.S. zond jou en N.S. 's nachts naar Jalalabad en de volgende nacht gingen jullie richting Kaboel om het land te verlaten.

Drie en een halve maand geleden hebben de taliban jouw familie gedwongen om hun huis te verlaten. Daardoor wonen ze nu niet langer in het dorp Batan maar in het dorp Gojam.

Je verliet Afghanistan samen met jouw neef N.S. en jullie reisden via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië en Frankrijk naar België waar jullie op 23 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban omdat ze weten dat jij in België woont. Daardoor zullen ze jullie beschouwen als een ongelovige.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer (allemaal fotokopieën): Het Belgisch verblijfsdocument van uw maternale oom (OV: ...), het paspoort van uw vader, het paspoort van uw grootvader, het paspoort van uw oom langs vaderszijde, de taskara van uw grootvader, documenten gerelateerd aan het werk van uw vader zijn neven, foto's van uw vaders neef N., foto's van uw huis en een foto van een vriend zijn lichaam.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS naar de motivering in de beslissing waarin uw neef N.S. (CG: (...)) de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn identiek aan de asielmotieven van uw neef N.S. en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst hieronder naar de beslissing van uw neef:

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest gedood te worden door de taliban omdat ze u en uw neef M. ervan verdenken informatie over een bom doorgegeven te hebben aan de overheid. Echter dient omwille van volgende redenen te worden besloten dat het door u aangehaalde asielmotief weinig geloofwaardig is.

Zo mag het eerst en vooral ten stelligste verbazen dat uw zestienjarige neef, M. S. (CG: ...), die omwille van exact dezelfde redenen als u vertrokken is uit Afghanistan (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 16; CGVS, p. 11-12) tijdens zijn initiële registratie liet optekenen dat hij vertrokken was uit Afghanistan omdat de taliban hem probeerden te rekruteren (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2). Dat uw neef op dat momenteel geen enkele melding maakte van het gegeven dat jullie van spionage beschuldigd werden door de taliban raakt kant noch wal. Er kan immers verwacht worden dat uw neef, indien zijn latere verklaringen overeenstemmen met de werkelijkheid, te allen tijde melding zou maken van dit gegeven, in casu quod non. Aangezien jullie verklaren omwille van dezelfde problemen vertrokken zijn dient opgemerkt te worden dat deze vaststelling zeer negatief afstraalt op de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Los van het voorgaande zijn er echter nog tal van verschillende elementen die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo stelt het Commissariaat-generaal zich ook ernstige vragen omtrent uw verklaringen betreffende het gedrag dat u en uw neef M. stelden. Het mag immers vreemd heten dat u en uw neef besloten om te vluchten uit het huis toen jullie motorfietsen hoorden (CGVS, p. 13). Op dat moment konden u en uw neef nochtans niet weten dat het taliban waren en dat ze jullie zouden komen zoeken. Jullie had namelijk niks mispeuterd op dat moment. Zo waren u en uw neef gewoon weggestuurd van het cricketveld omdat daar een bom in de buurt verwijderd moest worden door overheidstroepen. Jullie waren niet degene die verklikt hadden dat daar een bom lag aangezien jullie de bom zelfs niet gezien hadden vooraleer de overheid er toekwam (CGVS, p. 11-12). Bijgevolg hadden jullie dus bij het horen van motorfietsen geen enkele reden om te denken dat het taliban waren die jullie zouden komen zoeken. Dat u en uw neef dus al uit het huis gevlucht waren toen de taliban langskwamen raakt kant noch wal.

Bovendien dient bij het voorgaande opgemerkt te worden dat u en uw neef er zelfs niet in geslaagd zijn om eenduidige verklaringen af te leggen over waar jullie precies waren op het moment dat de taliban langskwamen bij jullie thuis. Zo verklaarde M. dat er taliban op deur klopten en dat H.S., uw vader, de deur opendeed waarna hem gevraagd werd waar u en M. waren. H.S. zei toen tegen de taliban dat jullie niet thuis waren en dat hij jullie morgen naar hen zou sturen. Daarna vertrokken de taliban en H.S. zei toen tegen u en uw neef dat jullie moesten vertrekken vandaar omdat de taliban jullie zouden doden. H.S. regelde jullie reis en eerst gingen jullie toen naar Jalalabad waar jullie de nacht spendeerden (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 16). Op basis van uw neef zijn verklaringen kan gesteld worden dat u en M. gewoon nog aanwezig waren in het huis toen de taliban er toekwamen. Uw neef maakte geen enkele melding van het gegeven dat jullie naar het huis van N. gevlucht waren vooraleer de taliban bij u thuis toekwamen. Uw neef sprak daarenboven ook nooit over het gegeven dat jullie gevlucht waren toen jullie motorfietsen hoorden afkomen (CGVS, p. 13, 14). Het hoeft geen betoog dat het erg frappant is dat u laat uitschijnen niet langer in het huis aanwezig geweest te zijn toen de taliban langskwamen, terwijl uw neef liet uitschijnen dat jullie er zich wel nog bevonden. Dat jullie op dit punt geen eenduidige verklaringen kunnen afleggen houdt weinig steek aangezien de taliban die jullie kwamen zoeken de aanleiding gevormd heeft voor jullie om Afghanistan te ontvluchten. Het Commissariaat-generaal dient u er dan ook op te wijzen dat deze en voorgaande vaststelling de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling zet.

Voorts dient aangestipt te worden dat het merkwaardig is dat u quasi niks kan vertellen over het bezoek van de taliban bij u thuis. Zo zegt u dat de taliban uw vader sloegen maar of ze iets gezegd hebben tegen uw vader weet u niet. U weet het niet omdat u er niet was en uw vader niks tegen jullie zei over het bezoek omdat u denkt dat hij jullie niet bezorgd wil maken (CGVS, p. 13, 14).

Bovendien dient opgemerkt te worden dat M. merkwaardig genoeg wel wist wat er gezegd geweest was tussen de taliban en uw vader (zie supra).

Wat er ook van zij, er kan hoe dan ook verwacht worden dat u over dergelijke zaken bijkomende informatie zou hebben. Dit zijn immers zaken die de kern van uw asielrelaas raken waardoor verwacht kan worden dat u zich hierover goed geïnformeerd zou hebben, in casu quod non. Tevens dient opgemerkt worden dat u nog steeds contact hebt met uw familie waardoor u zeker de mogelijkheid had om u beter te informeren (CGVS, p. 11). Hetgeen bij u thuis gebeurd is heeft er immers toe geleid dat uw vader besloot dat u en uw neef het land dienden te ontvluchten (CGVS, p. 11-12).

U verklaart daarnaast ook dat u van één van uw vader zijn vrienden vernomen hebt dat de taliban op heden nog steeds smoesjes verzinnen zodat jouw vader naar het districtscentrum moet (CGVS, p. 14). Echter gevraagd om dit te verduidelijken moest u het antwoord schuldig blijven. U vraagt uw vader hiernaar maar hij ontkent dat de taliban hem meenemen naar het districtscentrum. Weerom omdat u denkt dat hij niet wil dat u en M. zich zorgen moeten maken (CGVS, p. 16). U dient er echter op gewezen te worden dat het weinig aannemelijk is dat u met dergelijke verklaringen komt aanzetten als zouden de taliban uw familie op heden nog steeds lastigvallen, dit terwijl u er feitelijk niks over kan vertellen. Het komt u immers toe om duidelijk uiteen te zetten waarom u Afghanistan verlaten hebt en waarom u niet kan terugkeren naar daar. Dat u over de problemen die zich nog voorgedaan zouden hebben na uw vertrek

niet ingelicht zou worden raakt kant noch wal. Deze en voorgaande vaststellingen doen de geloofwaardigheid van uw relaas verder afbrokkelen.

Daarenboven legt u ook strijdige verklaringen af betreffende de huidige verblijfsplaats van uw familie. Volgens uw verklaringen zijn uw familieleden anderhalf of drie jaar geleden verhuisd naar Gojam Kala. Zo zouden de taliban aan uw familie gevraagd hebben om het huis te verlaten, hetgeen uw familieleden dan ook deden (CGVS, p. 14, 15). Om welke reden uw familieleden het huis moesten verlaten van de taliban weet u niet (CGVS, p. 15). Dat uw familie anderhalf jaar of langer geleden verhuisd zou zijn naar Gojam Kala weet weliswaar niet te overtuigen. Zo hebt u immers nooit melding gemaakt van het gegeven dat uw familieleden in Gojam Kala woonden. U verklaarde, op 20 januari 2022, dat uw familieleden in Batan woonden (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 13, 15, 16 & 17). U werd geconfronteerd met deze vaststelling maar stelde toen dat ze in uw eerste interview, hetgeen waarvan u denkt dat het plaatsvond in 2021, nog in Batan woonden (CGVS, p. 15).

Dat uw familie trouwens anderhalf jaar geleden verhuisd zou zijn ligt totaal niet in lijn met hetgeen M. verklaarde. Zo verklaarde M. dat zijn familie drie maanden of drie maanden en een half geleden verhuisd zijn naar Gojam kala (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 16). Dat u en uw neef zijn verklaringen weerom zo ver uit elkaar liggen betreffende dit punt is zeer opvallend en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Ter ondersteuning van uw relaas legt u een brief neer die de taliban bezorgd zouden hebben aan uw familie (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). In deze brief staat dat u en M. beschuldigd worden van informatie over een bom aan de grenspolitie gegeven te hebben. Daarom worden jullie in de brief gevraagd om naar de rechtbank te gaan (CGVS, p. 3-4). Het is echter weinig logisch dat u op het CGVS plots een dreigbrief neerlegt. U had immers nooit eerder gesproken over deze brief en dit terwijl deze brief zeven à acht dagen na jullie vertrek uit Afghanistan afgegeven werd aan de mollah (CGVS, p. 4). U diende dus zeker en vast al op de hoogte geweest te zijn van de brief toen u gehoord werd op DVZ. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u bij DVZ nog nooit gesproken had over de brief maar u ontkende dit en verklaarde wel gezegd te hebben dat u bewijs had (CGVS, p. 15). U dient er echter op gewezen te worden dat in het administratief dossier van DVZ niks teruggevonden wordt over het gegeven dat u bewijsstukken zou voorleggen.

Bovendien doet uw verklaring betreffende de brief de wenkbrauwen fronsen. Zo is het weinig logisch dat de taliban, zeven of acht dagen na jullie vertrek uit Afghanistan, nog een brief zouden komen leveren aan de mollah (CGVS, p. 4, 14). Er was nochtans al gebleken dat de taliban de macht hadden in uw dorp om elke boodschap aan uw familie mondeling over te maken. Zo hadden de taliban de controle over uw dorp en ze konden uw familie bij u thuis benaderen (CGVS, p. 11-12). Dat de taliban een brief zouden neerleggen, waarvan u het bestaan niet eerder vermeldde, mag dan ook vreemd heten.

U dient er trouwens op gewezen te worden dat dergelijke brief door eender wie geschreven kan zijn (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). Alsook moet, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map, stuk 3). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Tot slot dient wat uw relaas betreft opgemerkt te worden dat het tevens weinig aannemelijk is dat u en uw neef halsoverkop dienden te vertrekken uit Afghanistan. Er kan immers verwacht worden dat uw familie nog ergens advies of hulp zou vragen, in casu quod non (CGVS, p. 14). Dat er zelfs niet aan gedacht werd om uw vaders neef en verre neven die bij de grenspolitie zaten te contacteren is zeer onlogisch. Zij waren immers degene die ervoor gezorgd hebben dat u en uw neef M. beschuldigd werden van spionage. Dat er bijgevolg niet aan gedacht om hun hulp in te schakelen, laat staan hen op de hoogte te brengen van hetgeen gebeurd was, houdt weinig steek. Dat u op heden zelfs niet weet of uw vader ondertussen al dan niet contact gehad heeft met uw neven is weinig doorleefd (CGVS, p. 14).

Wat de vaststelling betreft dat uw vader één neef en twee verre neven heeft die bij de Afghaanse grenspolitie werken dient opgemerkt te worden dat hieruit in uw hoofde geen vrees kan afgeleid worden (CGVS, p. 3; Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Deze familieleden staan immers erg veraf van u waardoor niet aangenomen kan worden dat u, louter en alleen, omwille van hun vroegere profiel problemen zou moeten vrezen in Afghanistan. Alsook roept u het profiel van uw vader zijn neef en twee verre neven op geen enkel moment in als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 12, 16).

De vaststelling dat u over uw rechtstreekse vluchtaanleiding incoherente, tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen aflegde, de aantasting van uw algemene geloofwaardigheid door het voorgaande

en tot slot de afwezigheid van betrouwbare documentaire bewijzen van al deze gebeurtenissen laten niet toe enig geloof te hechten aan uw asielrelaas.

De overige documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Zo zijn de neergelegde paspoorten van u en uw familie en de taskara van uw grootvader indicaties van uw identiteit, nationaliteit en familieband hetgeen niet betwist wordt in deze familie. De enveloppe waarmee u de dreigbrief toegestuurd werd staat los van de door u ingeroepen vrees. De foto's van u en uw familieleden tonen opnieuw uw herkomst en de familieband aan, wat niet betwist wordt. De foto's van het vernietigd huis waarvan u stelt dat het uw familie hun gastenhuis is die vernietigd werd tijdens de gevechten tussen de overheid en Daesh staat eveneens los van de door u ingeroepen problemen. Voorts is er, voor zover bepaald kan worden dat dit effectief het gastenhuis van uw familie betreft, geen reden om aan te nemen dat uw familie opnieuw het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld.

Waar je verder stelt dat de taliban jou als een ongelovige zullen beschouwen dient aangestipt te worden dat dit slechts een blote bewering is die je niet in concreto staat (CGVS, p. 21). Zo dien je er op gewezen te worden dat het dragen van een bepaalde soort kledij en hoe je jouw haar laat groeien geen fundamenteel recht vormt en dus niet zwaarwichtig genoeg is (CGVS, p. 17). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Jij toont immers op geen enkele manier aan dat jouw kledijstijl en gedrag deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Je bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je jou niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Jij bent namelijk opgegroeid in Afghanistan en je bent er pas vertrokken toen je ongeveer 23 jaar oud was. Daarenboven dient aangestipt te worden dat je wel nog degelijk praktiseert en er kan verwacht worden dat je dit weer meer zal doen in Afghanistan omdat dit er een onderdeel is van het dagdagelijkse leven (CGVS, p. 11).

Daarnaast moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 8), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je zeven jaar naar school geweest te zijn in Afghanistan (CGVS, p. 12). Voorts sta je op heden nog geregeld in contact met jouw familie die in Afghanistan woont (CGVS, p. 15). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat

betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zullen viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat het verblijfsdocument van jouw maternale oom betreft dient opgemerkt te worden dat dit document niet bij machte is om een ander licht te werpen op de door het CGVS bekomen conclusie (Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Uw oom S. F. werd immers erkend als vluchteling omdat hij een job uitoefende voor de Afghaanse overheid (CGVS, p. 5). Bovendien bevestig je zelf ook dat zijn probleem volledig losstaat van het jouwe waardoor niet aangenomen kan worden dat je bij een terugkeer naar Afghanistan een vrees zou lopen omwille van jouw maternale oom zijn profiel (CGVS, p. 5). Ieder dossier wordt immers op zijn eigen merites beoordeeld.

Wat de door jou neergelegde foto van Z., een vriend van jou, betreft dient aangestipt te worden dat het volstrekt onduidelijk is welke omstandigheden aan de basis van zijn dood liggen. U stelt wel dat hij gedood werd omdat hij, net zoals jij en jouw neef, getuige was van het incident waarbij de bom ontmanteld werd maar hier kan weliswaar geen geloof aan gehecht worden (CGVS, p. 16-17). Bovendien mag het ten stelligste verbazen dat jij en jouw neef hierover ook geen eenduidige verklaringen kunnen afleggen. Zo verklaarde jouw neef N.S. dat die jongen en zijn vader geschoten werden door de taliban nadat ze niet toestonden dat de taliban de opium op hun velden zouden vernietigen (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 14).

De overige documenten werden, zoals je kan lezen, reeds besproken in de beslissing van jouw neef N.S. en zijn dus evenmin bij machte om een ander licht te werpen op de door het CGVS bekomen conclusie. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen

en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het

aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp

nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide

corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht en van *“het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht”*. Ook werpt verzoeker een kennelijke beoordelingsfout op. Terloops voert verzoeker nog de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Na een theoretische uiteenzetting van de zorgvuldigheidsplicht en motiveringsplicht, geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen.

Voorts bespreekt hij op omstandige wijze de bewijskracht van de documenten die werden ingediend.

Vervolgens wijst hij op zijn individuele situatie en stelt hij dat de bestreden beslissing hiermee niet genoeg rekening gehouden heeft. Hij benadrukt dat hij zijn hele leven in een klein dorp geleefd heeft, en dat dit een invloed op hem heeft. Hij stelt dat hij slechts tot de derde klas naar school ging en niet kan lezen en schrijven. Verzoeker beklemtoont dat hij jong was op het moment van zijn vertrek, zo was hij maar zestien à zeventien jaar en volgens de Belgische staat zeventien à negentien jaar. Hij wijst erop dat zijn familie nog steeds in hetzelfde dorp woont en ze veel problemen hebben met de taliban. Verzoeker betoogt dat in het licht van zijn profiel niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas kon worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. Hij meent dat de beoordeling van zijn geloofwaardigheid dus minder zwaar had moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. Hij stelt dat in ieder geval, moet vastgesteld worden dat hij een precies verhaal heeft verteld en dat de beoordeling van verweerder te streng is. Verzoeker betoogt dat de beoordeling zich richt op de geloofwaardigheid van de problemen die hij met de taliban heeft gekregen en aldus verweerder een veel te strenge en subjectieve beoordeling heeft gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met zijn bijzonder kwetsbare profiel.

Verder zet verzoeker op omvattende wijze zijn vrees in verband met verwestering uiteen.

Voorts benadrukt hij op theoretische wijze de toekenning van de subsidiaire bescherming waarbij hij wijst op de veiligheidssituatie in Afghanistan, de veiligheidssituatie in Nangarhar en de socio-economische en humanitaire situatie.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, academische literatuur, persartikels, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ), rechtspraak van de Raad van State (hierna: RvS) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen:

“1. Landinfo, *“The Report – Afghanistan: Recruitment to Taliban”*, 29 juni 2017, beschikbaar op : <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Afghanistan-Recruitment-to-Taliban-29062017.pdf>.

2. EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan : Taliban Strategies – Recruitment, 10 juli 2012, beschikbaar op : <https://www.refworld.org/docid/4ffc30a82.html>.

3. EASO – Country Guidance : Afghanistan, , beschikbaar op : <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf>.

4. Byline Times, *“The Taliban Protection Racket”*, 10 January 2022, <https://bylinetimes.com/2022/01/10/the-taliban-protection-racket/>.

5. Human Rights Watch, *“This is our opportunity to end the Taliban’s use of child soldiers”*, 20 September 2021, <https://www.hrw.org/news/2021/09/20/our-opportunity-end-talibans-use-child-soldiers>.

6. EASO, *“Country of Origin Information Report”*, September 2016, blz. 24, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf.

7. Nansen, *“Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek”*, oktober 2021, beschikbaar op : <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek>

-Taliban-machtsovername.pdf.

8. UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, *Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition*, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
9. UNHCR, *Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection*, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>.
10. UNHCR, *Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection*, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>.
11. UNHCR *Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47
12. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4
13. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4.
14. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%201610.pdf, 34.
15. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13.
16. Stahlmann, F., *Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen*, 2019, beschikbaar op: https://www.asyl.net/fileadmin/user_upload/beitraege_asylmagazin/Beitraege_AM_2019/AM19-8-9_beitrag_stahlmann.pdf, p. 279
17. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 28-29
18. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 33-34.
19. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/young-afghans-returning-from-europeface-isolation-and-fear-back-home>.
20. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 321-324.
21. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
22. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 322.
23. C. GLADWELL, "No longer a child: from the UK to Afghanistan", *Forced Migration Review* 2013, (62) 63.
24. nfoMigrants, beschikbaar op: https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw_23NBPRh_f2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrTL_Dk&ref=fb.

25. UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47.
26. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 37-38 en 41.
27. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf, 42
28. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 101-104.
29. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
30. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
31. C. DAUVERGNE, "Toward a New Framework for Understanding Political Opinion", Michigan Journal of International Law, 2016, 254.
32. UNHCR GUIDELINES, "Religion Based Refugee Claims under Article 1 A (2) of the 1951 Convention", 28 april 2004, beschikbaar op <https://www.unhcr.org/publications/legal/40d8427a4/guidelines-international-protection-6-religion-based-refugee-claims-under.html>, p. 21-23.
33. UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>
34. UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>.
35. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
36. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13.
37. Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%201610.pdf, 34
38. B. ROGGIO, "Taliban denounces 'deviant beliefs,' including 'satanic western and disbelieving ideologies'", 10 juni 2020, <https://www.longwarjournal.org/archives/2020/06/taliban-denounces-deviant-beliefs-including-satanicwestern-and-disbelieving-ideologies.php>.
39. Asylos, Afghanistan COI Repository, 1-29 september 2021, 23 september 2021, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=6c913def-dcf2-4255-975f-442155ca1249>, p. 29.
40. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 39.
41. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
42. L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "What happens post-deportation? The experience of deported Afghans", Migration Studies 2013, (1) 11.
43. L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "Deportation Stigma and Re-migration", Journal of Ethnic and Migration Studies 2015, (635) 635- 636. 635-652.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 22.
45. NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw", 2020, <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2020/05/NANSEN-Profiel-2-20-Nood-aan-internationale-bescherming-van-Afgaanseverwesterde-vrouw.pdf>, 10.
46. E. BOWERMAN, "Risks Encountered after Forced Removal: The Return Experiences of Young Afghans", Forced Migration Review, 2017, (78) 79.

- 47.EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 106.
- 48.EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 97.
- 49.N. MAJIDI en L. HART, "Return and reintegration to Afghanistan: Policy implications", Migration Policy Practice 2016, (36) 39.
- 50.Refugee Law Initiative, "The fall of Kabul: International Protection in the context of the Armed Conflict and Violence in Afghanistan", beschikbaar op <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2021/09/01/the-fall-of-kabul-international-protection-in-the-context-of-the-armed-conflict-and-violence-in-afghanistan/>.
- 51.EASO, "Country Guidance Afghanistan: common analysis and guidance note", December 2020, beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2020_0.pdf, p. 81.
- 52.EASO, Country of Origin Information Report, January 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, pp. 56-57.
- 53.EUAA, "Afghanistan – Security Situation Country of Origin Information Report", August 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf ;
- 54.RSF, "Afghanistan has lost almost 60% of its journalists since the fall of Kabul", <https://rsf.org/en/afghanistan-has-lost-almost-60-its-journalists-fall-kabul>.
- 55.Gandhara, "Taliban Atrocities Reported In Crackdown On Rebel Hazara Commander", 01.07.2022, <https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-taliban-crackdown-atrocities-mujahid/31923580.html>.
- 56.Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", 04.03.2022.
- 57.EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 17, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- 58.European Parliament, "Answer given by High Representative/Vice-President Borrell on behalf of the European Commission, 05.01.2022", https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2021-004576-ASW_EN.html.
- 59.Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afhaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 3, <https://nansen-refugee.be/2022/06/23/asile-afghanistan-le-poids-des-sources-guidelines-du-unhcr-et-directives-de-leuaaa/>.
- 60.EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 153, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- 61.M. Lys, « Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire », Newsletter EDEM, Février 2016.
- 62.La Libre, « Les Afghans aussi méritent notre aide », 23 maart 2022, <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>.
- 63.VRT news, "VN trekt aan alarmbel over Afghanistan: "Humanitaire toestand gaat dramatisch achteruit" ", 31 maart 2022, beschikbaar op <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/03/31/vn-trekt-aan-alarmbel-over-afghanistan/>.
- 64.The Constitutional Foundation, "The Marshall Plan for Rebuilding Western Europe", 2000, p. 2, https://www.crf-usa.org/images/pdf/gates/Marshall_Plan.pdf.
- 65.EASO, « Afghanistan Country focus - Country of Origin Information Report », januari 2022, <https://euaa.europa.eu/coi-publications>, p. 66.
- 66.La Libre, « Afghanistan: les talibans estiment "se rapprocher" d'une reconnaissance internationale », 3 februari 2022, <https://www.lalibre.be/international/asie/2022/02/03/afghanistan-les-talibans-estiment-se-rapprocher-dune-reconnaissance-internationale-5IROTHVWHZAFCP1QXIXCY2CIQ/>,
- 67.La Libre, « L'Afghanistan, un nouvel enfer sur terre ? Ce n'est pas une fatalité », 17 februari 2022, <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/02/17/afghanistan-un-nouvel-enfer-sur-terre-ce-nes>

t-pas-une-fatalite-GOLERCWAH5E47N27HG6W6CXDNY/

68. UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », 17 maart 2022, <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2022/3/623331a9a/haut-commissaire-nations-unies-refugies-s-lance-appel-communaute-internationale.html>.

69. UK Home Office, « Country Policy and Information Note – Afghanistan: Fear of the Taliban », februari 2022, pp. 7-8, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf.

70. RTBF, « Afghanistan : à Kaboul, les talibans effacent les signes de l'ancien régime », 9 februari 2022, <https://www.rtbf.be/article/afghanistan-a-kaboul-les-talibans-effacent-les-signes-de-lancien-regime-10931196>.

71. UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2022/3/623331a9a/haut-commissaire-nations-unies-refugies-s-lance-appel-communaute-internationale.html>.

72. United Nations News, « Afghanistan : les Talibans tentent d'effacer les femmes de la vie publique, dénoncent des experts de l'ONU », 17 januari 2022, beschikbaar op <https://news.un.org/fr/story/2022/01/1112372>.

73. France TV info, « Afghanistan : ces métiers menacés par le retour des talibans au pouvoir », 16 augustus 2021, https://www.francetvinfo.fr/monde/moyen-orient/afghanistan-ces-metiers-menaces-par-le-retour-des-talibans-au-pouvoir_4739139.html.

74. Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 “Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCRA en het Europese Asielagentschap in Afhaanse dossiers”, 23 juni 2022, p. 24, <https://nansen-refugee.be/2022/06/23/asile-afghanistan-le-poids-des-sources-guidelines-du-unhc-r-et-directives-de-leuaaa/>.”

2.2.2. Op 10 januari 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO, “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- EUAA, “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023.
- EUAA, “Afghanistan-Country Focus” van december 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023.

2.2.3. Verzoeker brengt op 15 januari 2023 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende documenten worden toegevoegd:

- een document van C. N. betreffende een belofte tot aanwerving van verzoeker;
- een getuigenverklaring van 10 januari 2024 van V. L., verzoekers leerkracht Frans;
- een getuigenverklaring van C. B., verzoekers voormalige leerkracht wiskunde;
- een getuigenverklaring van 9 januari 2024 van S. C., verzoekers voormalige leerkracht Frans;
- foto's van verzoeker;
- een foto van de Belgische verblijfskaart van verzoekers maternale oom;
- een getuigenverklaring van 12 januari 2024 van verzoekers voormalige leerkracht Frans M. P. ;
- verzoekers schoolattest van 12 januari 2024 ter staving van inschrijving en het volgen van lessen van 28 augustus 2023 tot 5 juli 2024;
- een getuigenverklaring van 11 januari 2024 van verzoekers opvoedster;
- een getuigenverklaring van V.;
- een getuigenverklaring van 10 januari 2024 van M. H., verzoekers voormalige leerkracht Engels;
- een getuigenverklaring van 12 januari 2024 van P. L., verzoekers voormalige leerkracht wetenschappen;

- een getuigenverklaring van 12 januari 2024 van A. B., verzoekers leerkracht Frans en filosofie.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen

voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen."

Verzoeker brengt door louter zijn individuele situatie te benadrukken geen valabele argumenten bij die afbreuk kunnen doen aan voorgaande concrete motieven kunnen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer gedood te worden door de taliban omdat hij en zijn neef verdacht worden van spionage.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.5.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing terdege verwezen naar de bestreden beslissing van verzoekers neef, die bij arrest nr. 300 743 van 29 januari 2024 tevens ook door de Raad de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd:

“Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS naar de motivering in de beslissing waarin uw neef N.S. (CG: (...)) de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn identiek aan de asielmotieven van uw neef N.S. en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst hieronder naar de beslissing van uw neef:

(...)

Zo mag het eerst en vooral ten stelligste verbazen dat uw zestienjarige neef, M. S. (CG: ...), die omwille van exact dezelfde redenen als u vertrokken is uit Afghanistan (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 16; CGVS, p. 11-12) tijdens zijn initiële registratie liet optekenen dat hij vertrokken was uit Afghanistan omdat de taliban hem probeerden te rekruteren (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2). Dat uw neef op dat momenteel geen enkele melding maakte van het gegeven dat jullie van spionage beschuldigd werden door de taliban raakt kant noch wal. Er kan immers verwacht worden dat uw neef, indien zijn latere verklaringen overeenstemmen met de werkelijkheid, te allen tijde melding zou maken van dit gegeven, in casu quod non. Aangezien jullie verklaren omwille van dezelfde problemen vertrokken zijn dient opgemerkt te worden dat deze vaststelling zeer negatief afstraalt op de geloofwaardigheid van jullie relaas.”

Verzoeker betoogt aangaande het gebrek aan overeenstemming tussen zijn versie en die van zijn neef over de redenen voor hun vlucht dat het essentieel is om te begrijpen dat dit niet tegenstrijdig is en coherent kan worden verklaard. Hij stelt dat in dit geval de taliban eerst geprobeerd hebben om hem te rekruteren. Hij benadrukt dat de taliban vaak individuen dwingen om hen te ondersteunen in hun terroristische of militaire activiteiten. Verzoeker meent dat hij daarom tijdens zijn oorspronkelijke registratie verklaarde dat hij de taliban ontvluchtte die hem probeerden te rekruteren, omdat hij gevaar liep om gedwongen te worden zich bij hen aan te sluiten. Verzoeker meent dat het evenement met de bom de situatie veranderd heeft. Hij stelt dat nadat de informatie over de bom aan de autoriteiten was doorgegeven, de taliban verzoeker en zijn neef beschouwden als verraders en potentiële bedreigingen voor hun organisatie en ze daarom hebben geprobeerd hen te doden in plaats van hen te rekruteren. Verzoeker betoogt dat deze verandering in de situatie verklaart waarom zijn neef N. vreest te worden gedood door de taliban, terwijl hij spreekt over een eerdere rekruteringspoging. Hij benadrukt dat het belangrijk is om rekening te houden met de veranderende aard van de dreigingen en acties van de taliban, evenals de specifieke context van elke betrokken persoon. Verzoeker besluit dat zijn verklaringen en deze van zijn neef N. niet tegenstrijdig zijn. Hij stelt dat de taliban probeerden “neef-muslims” te rekruteren voor de bomaanslag en hen vervolgens probeerden te doden op verdenking van dezelfde bom. Verzoeker beklemtoont dat de specifieke omstandigheden van elke persoon in overweging moeten worden genomen om de situatie volledig te begrijpen en de geloofwaardigheid van hun angsten te beoordelen.

Verzoekers betoog overtuigt allermindst. Verzoeker kan met zijn post-factum nuanceringsen bovenstaande pertinente weigeringsmotieven niet ombuigen en de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen en die van zijn neef niet verschonen. In tegenstelling tot verzoekers post-factum toevoegingen blijkt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud ontkende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) verklaard te hebben dat de taliban hem wouden rekruteren (persoonlijk onderhoud van 21 april 2023, p. 20). Dit terwijl hij bij de DVZ oorspronkelijk enkel sprak over een vrees wegens rekrutering en later op het CGVS dan weer enkel sprak over een vrees wegens beschuldiging van spionage (persoonlijk onderhoud, p. 16, 20; Fiche “Mineur Etranger Non Accompagné, p. 3). Verzoekers inconsistente en weinig eenduidige

verklaringen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoeker volhardt louter in één versie van zijn verklaringen zonder valabele elementen bij te brengen die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven kunnen ombuigen. De Raad benadrukt hierbij dat van een verzoeker om internationale bescherming, en van verzoekers die éénzelfde vluchtrelaas aanwenden, redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente en eenduidige verklaringen aflegt/afleggen over de kernelementen van de vrees, in casu de redenen van vertrek uit Afghanistan

Wat betreft verzoekers verklaringen aangaande een gedwongen rekrutering wijst de Raad nog volledigheidshalve op de algemene landeninformatie die door verweerder bij aanvullende nota bijgebracht werd. Hieruit blijkt dat het voor de taliban nog steeds geen probleem is om voldoende mensen te vinden die bereid zijn om zich aan te sluiten bij hun leger en dus een rekrutering op vrijwillige basis gebeurt. Dit te meer gelet op de huidige economische situatie, mannen sneller geneigd zouden zijn om een aansluiting bij het leger te beschouwen als een job-opportuniteit. Ondanks een rekrutering van kinderen verboden werd door de taliban door middel van een decreet, stelt de landeninformatie vast dat dit in de realiteit toch nog steeds gebeurt, hoewel er ook melding wordt gemaakt dat de taliban vermijden te jonge kinderen te rekruteren en waarbij kinderen zonder baard worden geweigerd (EUAA, *“Country Guidance Afghanistan”*, van december 2023, p. 43-44) .

In de landeninformatie wordt er daarnaast gewezen op de elementen die het risico op gedwongen rekrutering vergroten met name: de leeftijd, gender (jonge mannen), de regio van herkomst (in geval van rekrutering door de IS) en de militaire achtergrond (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023, p. 63). Verzoeker toont geenszins aan onder dergelijk profiel te vallen, waardoor er niet volgehouden kan worden dat hij wel degelijk een risico loopt op gedwongen rekrutering door de taliban bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker die niet aantoonbaar te beschikken over enig militair profiel of bepaalde vaardigheden, blijft in gebreke enige elementen bij te brengen om een gedwongen rekrutering aannemelijk te maken gelet op de beschikbare actuele landeninformatie. In navolging van bovenstaande maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan gedwongen gerekruteerd zou worden.

Vervolgens verwijst de commissaris-generaal op terechte wijze naar volgend motief uit de bestreden beslissing van verzoekers neef:

“Los van het voorgaande zijn er echter nog tal van verschillende elementen die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo stelt het Commissariaat-generaal zich ook ernstige vragen omtrent uw verklaringen betreffende het gedrag dat u en uw neef M. stelden. Het mag immers vreemd heten dat u en uw neef besloten om te vluchten uit het huis toen jullie motorfietsen hoorden (CGVS, p. 13). Op dat moment konden u en uw neef nochtans niet weten dat het taliban waren en dat ze jullie zouden komen zoeken. Jullie had namelijk niks mispeuterd op dat moment. Zo waren u en uw neef gewoon weggestuurd van het cricketveld omdat daar een bom in de buurt verwijderd moest worden door overheidstroepen. Jullie waren niet degene die verkleed hadden dat daar een bom lag aangezien jullie de bom zelfs niet gezien hadden vooraleer de overheid er toekwam (CGVS, p. 11-12). Bijgevolg hadden jullie dus bij het horen van motorfietsen geen enkele reden om te denken dat het taliban waren die jullie zouden komen zoeken. Dat u en uw neef dus al uit het huis gevlucht waren toen de taliban langskwamen raakt kant noch wal.

Bovendien dient bij het voorgaande opgemerkt te worden dat u en uw neef er zelfs niet in geslaagd zijn om eenduidige verklaringen af te leggen over waar jullie precies waren op het moment dat de taliban langskwamen bij jullie thuis. Zo verklaarde M. dat er taliban op deur klopten en dat H. S., uw vader, de deur opendeed waarna hem gevraagd werd waar u en M. waren. H. S. zei toen tegen de taliban dat jullie niet thuis waren en dat hij jullie morgen naar hen zou sturen. Daarna vertrokken de taliban en H. S. zei toen tegen u en uw neef dat jullie moesten vertrekken vandaar omdat de taliban jullie zouden doden. H. S. regelde jullie reis en eerst gingen jullie toen naar Jalalabad waar jullie de nacht spendeerden (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 16). Op basis van uw neef zijn verklaringen kan gesteld worden dat u en M. gewoon nog aanwezig waren in het huis toen de taliban er toekwamen. Uw neef maakte geen enkele melding van het gegeven dat jullie naar het huis van N. gevlucht waren vooraleer de taliban bij u thuis toekwamen. Uw neef sprak daarenboven ook nooit over het gegeven dat jullie gevlucht waren toen jullie motorfietsen hoorden afkomen (CGVS, p. 13, 14). Het hoeft geen betoog dat het erg frappant is dat u laat uitschijnen niet langer in het huis aanwezig geweest te zijn toen de taliban langskwamen, terwijl uw neef liet uitschijnen dat jullie er zich wel nog bevonden. Dat jullie op dit punt geen eenduidige verklaringen kunnen afleggen houdt weinig steek aangezien de taliban die jullie kwamen zoeken de aanleiding gevormd heeft voor jullie om Afghanistan te ontvluchten. Het Commissariaat-generaal dient u er dan ook op te wijzen dat deze en voorgaande vaststelling de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling zet.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande correcte weigeringsmotieven tot de zijne.

Aangaande het feit dat verzoekers neef quasi niks kan vertellen over het bezoek van de taliban bij zijn thuis terwijl verzoeker wel wat te vertellen heeft hierover, wordt er in de bestreden beslissing van verzoekers neef op goede gronden gemotiveerd:

“Zo zegt u dat de taliban uw vader sloegen maar of ze iets gezegd hebben tegen uw vader weet u niet. U weet het niet omdat u er niet was en uw vader niks tegen jullie zei over het bezoek omdat u denkt dat hij jullie niet bezorgd wil maken (CGVS, p. 13, 14). Bovendien dient opgemerkt te worden dat M. merkwaardig genoeg wel wist wat er gezegd geweest was tussen de taliban en uw vader (zie supra). Wat er ook van zij, er kan hoe dan ook verwacht worden dat u over dergelijke zaken bijkomende informatie zou hebben. Dit zijn immers zaken die de kern van uw asielrelaas raken waardoor verwacht kan worden dat u zich hierover goed geïnformeerd zou hebben, in casu quod non. Tevens dient opgemerkt worden dat u nog steeds contact hebt met uw familie waardoor u zeker de mogelijkheid had om u beter te informeren (CGVS, p. 11). Hetgeen bij u thuis gebeurd is heeft er immers toe geleid dat uw vader besloot dat u en uw neef het land dienden te ontvluchten (CGVS, p. 11-12).”

Verzoeker repliceert dat wat betreft zijn gedetailleerdere kennis over de uitwisselingen tussen de taliban en zijn vader, dit te wijten is aan zijn persoonlijkheid gezien hij meer aandacht heeft voor details, waardoor hij beter in staat was om de gebeurtenissen met meer precisie te herinneren. Verzoeker betoogt dat dit niet zijn eigen geloofwaardigheid in twijfel trekt, maar eerder de individuele verschillen in het behouden en terugroepen van informatie beklemtont.

Verzoekers betoog verschoont geenszins de gebrekkige verklaringen van zijn neef. Immers is het weinig aannemelijk dat verzoeker meer gedetailleerde verklaringen kan afleggen over het gesprek tussen de taliban en zijn paternale oom dan zijn oudere neef wiens vader een gesprek voerde met de taliban.

Verder wijst de commissaris-generaal op volgende terechte overwegingen in de bestreden beslissing van verzoekers neef:

“U verklaart daarnaast ook dat u van één van uw vader zijn vrienden vernomen hebt dat de taliban op heden nog steeds smoesjes verzinnen zodat jouw vader naar het districtscentrum moet (CGVS, p. 14). Echter gevraagd om dit te verduidelijken moest u het antwoord schuldig blijven. U vraagt uw vader hiernaar maar hij ontkent dat de taliban hem meenemen naar het districtscentrum. Weerom omdat u denkt dat hij niet wil dat u en M. zich zorgen moeten maken (CGVS, p. 16). U dient er echter op gewezen te worden dat het weinig aannemelijk is dat u met dergelijke verklaringen komt aanzetten als zouden de taliban uw familie op heden nog steeds lastigvallen, dit terwijl u er feitelijk niks over kan vertellen. Het komt u immers toe om duidelijk uiteen te zetten waarom u Afghanistan verlaten hebt en waarom u niet kan terugkeren naar daar. Dat u over de problemen die zich nog voorgedaan zouden hebben na uw vertrek niet ingelicht zou worden raakt kant noch wal. Deze en voorgaande vaststellingen doen de geloofwaardigheid van uw relaas verder afbrokkelen.”

Verzoeker laat bovenstaande correcte weigeringsmotieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Vervolgens wordt aangaande de strijdige verklaringen die verzoekers neef aflegt betreffende de huidige verblijfplaats van zijn familie verwezen naar de correcte weigeringsmotieven hieromtrent uit de bestreden beslissing van de neef:

“Volgens uw verklaringen zijn uw familieleden anderhalf of drie jaar geleden verhuisd naar Gojam Kala. Zo zouden de taliban aan uw familie gevraagd hebben om het huis te verlaten, hetgeen uw familieleden dan ook deden (CGVS, p. 14, 15). Om welke reden uw familieleden het huis moesten verlaten van de taliban weet u niet (CGVS, p. 15). Dat uw familie anderhalf jaar of langer geleden verhuisd zou zijn naar Gojam Kala weet weliswaar niet te overtuigen. Zo hebt u immers nooit melding gemaakt van het gegeven dat uw familieleden in Gojam Kala woonden. U verklaarde, op 20 januari 2022, dat uw familieleden in Batan woonden (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 13, 15, 16 & 17). U werd geconfronteerd met deze vaststelling maar stelde toen dat ze in uw eerste interview, hetgeen waarvan u denkt dat het plaatsvond in 2021, nog in Batan woonden (CGVS, p. 15).

Dat uw familie trouwens anderhalf jaar geleden verhuisd zou zijn ligt totaal niet in lijn met hetgeen M. verklaarde. Zo verklaarde M. dat zijn familie drie maanden of drie maanden en een half geleden verhuisd zijn naar Gojam kala (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 16). Dat u en uw neef zijn verklaringen weerom zo ver uit elkaar liggen betreffende dit punt is zeer opvallend en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.”

In het verzoekschrift wordt gerepliceerd dat de verschillen in verklaringen met betrekking tot de woonplaats *“te wijten zijn aan onbedoeld vergeten”*. Hij betoogt dat tijdens de periode van vlucht en instabiliteit als gevolg van bedreigingen door de taliban zijn familie gedwongen werd om vaak van de ene

naar de andere plaats te verhuizen om aan vervolging te ontsnappen. Verzoeker stelt dat deze frequente en chaotische verplaatsingen tot moeilijkheden zouden hebben geleid om zich precies te herinneren waar zijn familie op een bepaald moment verbleef.

Wat betreft de verschillen tussen zijn verklaring en die van zijn neef N., stelt verzoeker dat de twee familieleden gedurende een bepaalde periode van elkaar gescheiden waren, wat zou kunnen hebben geleid tot verschillen in waarneming en begrip met betrekking tot het exacte tijdstip van de verhuizing. Verzoeker benadrukt echter dat deze variaties in details de algehele geloofwaardigheid van hun verzoek om internationale bescherming niet in twijfel trekken, maar eerder de moeilijkheden en uitdagingen benadrukken waarmee verzoekers om internationale bescherming geconfronteerd kunnen worden bij het verstrekken van nauwkeurige informatie over hun situatie. Verzoeker benadrukt nog dat zijn gezin in 2017 is verhuisd.

Verzoekers betoog biedt geen verschuiving voor de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen en die van zijn neef en de tegenstrijdigheden in de verklaringen van zijn neef. Immers brengt verzoeker met zijn post-factum nuanceringen en nadruk op vergetelheid alsook met beweringen dat er "frequente" en chaotische verplaatsingen waren – verklaringen die geenszins steun vinden in de verklaringen bij de DVZ en op het CGVS – geen dienstige elementen aan die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente bevindingen.

Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen wijzigt door te stellen dat zijn familie verhuisd is in 2017, hetgeen impliceert dat verzoeker ook verhuisd moet zijn geweest voor zijn vertrek uit Afghanistan in 2021 (Verklaring DVZ van 29 augustus 2022, p. 13). Dergelijke vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de verhuis/huidig verblijf van zijn familie.

De Raad stipt hierbij aan dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente, eenduidige en gedetailleerde verklaringen aflegt over elementen die rechtsreeks verband houden met het vluchtrelaas, in casu de verhuis en huidige verblijfplaats van de familie.

Wat betreft de dreigbrief die verzoekers neef neerlegde, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van verzoekers neef op goede gronden:

"Ter ondersteuning van uw relaas legt u een brief neer die de taliban bezorgd zouden hebben aan uw familie (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). In deze brief staat dat u en M. beschuldigd worden van informatie over een bom aan de grenspolitie gegeven te hebben. Daarom worden jullie in de brief gevraagd om naar de rechtbank te gaan (CGVS, p. 3-4). Het is echter weinig logisch dat u op het CGVS plots een dreigbrief neerlegt. U had immers nooit eerder gesproken over deze brief en dit terwijl deze brief zeven à acht dagen na jullie vertrek uit Afghanistan afgegeven werd aan de mollah (CGVS, p. 4). U diende dus zeker en vast al op de hoogte geweest te zijn van de brief toen u gehoord werd op DVZ. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u bij DVZ nog nooit gesproken had over de brief maar u ontkende dit en verklaarde wel gezegd te hebben dat u bewijs had (CGVS, p. 15). U dient er echter op gewezen te worden dat in het administratief dossier van DVZ niks teruggevonden wordt over het gegeven dat u bewijsstukken zou voorleggen.

Bovendien doet uw verklaring betreffende de brief de wenkbrauwen fronsen. Zo is het weinig logisch dat de taliban, zeven of acht dagen na jullie vertrek uit Afghanistan, nog een brief zouden komen leveren aan de mollah (CGVS, p. 4, 14). Er was nochtans al gebleken dat de taliban de macht hadden in uw dorp om elke boodschap aan uw familie mondeling over te maken. Zo hadden de taliban de controle over uw dorp en ze konden uw familie bij u thuis benaderen (CGVS, p. 11-12). Dat de taliban een brief zouden neerleggen, waarvan u het bestaan niet eerder vermeldde, mag dan ook vreemd heten.

U dient er trouwens op gewezen te worden dat dergelijke brief door eender wie geschreven kan zijn (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). Alsook moet, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map, stuk 3). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afgaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde."

Verzoeker benadrukt de ongunstige omstandigheden van zijn interview bij de DVZ, gekenmerkt door lawaai, haast en het ontbreken van de mogelijkheid om zijn verklaringen na te lezen en evenals de druk om de feiten beknopt samen te vatten. Verzoeker stelt dat hij bovendien op dit punt in de procedure nog geen ontmoeting had gehad met een advocaat, hij de noodzaak om zijn verklaringen na te lezen niet beseftte, hij niet beseftte om aandacht te besteden aan wat er in zijn vragenlijst was geschreven en alle relevante aspecten van zijn aanvraag beknopt te presenteren. Hij stelt dat ondanks deze omissie hij de

waarachtigheid van zijn verklaringen op het CGVS handhaaft en dit de geloofwaardigheid van zijn verhaal niet in twijfel mag trekken.

Verzoeker betoogt aangaande de bewijskracht van de documenten verder dat de originelen van de twee dreigbrieven waren neergelegd, evenals de envelop waarin deze documenten waren overgebracht. Hij meent dat afgezien van de hierboven besproken algemene overwegingen en elementen betreffende de inhoud van deze brieven, er geen concrete kritiek wordt geleverd op deze brieven, die nochtans essentieel zijn en centraal staan in zijn verhaal. Verzoeker stelt dat verweerder hem tijdens het persoonlijke onderhoud niet geconfronteerd heeft met het feit dat deze documenten uitsluitend op basis van algemene informatie en zonder een concrete en individuele analyse van elk van deze documenten zouden worden afgewezen.

Verzoekers betoog kan allerminst bovenstaande terechte weigeringsmotieven ontkrachten.

Het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, doet immers niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoekers neef worden verwacht dat hij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over de omstandigheden en redenen van de voorgehouden vervolgingsproblemen.

Bovendien verklaarde verzoeker op het CGVS, alwaar hij de bijstand van een advocaat en voogd genoot, dat zijn gehoor bij de DVZ goed verliep, hij de tolk goed begreep en kort alle essentiële elementen heeft kunnen weergeven (administratief dossier, blauwe map, stuk 1, p. 3). Het gegeven dat verzoeker of diens neef bij de DVZ niet werden bijgestaan door een advocaat noch de mogelijkheid kreeg zijn verklaringen na te lezen, kan niet volstaan om afbreuk te doen aan deze verklaringen. De Raad benadrukt immers dat beide gehoorverslagen werden voorgelezen in het Pashtou (zie arrest nr. 300 743 van 29 januari 2024 wat betreft de neef) en deze wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven zodat het gehoorverslag als dusdanig de nodige garanties biedt inzake objectiviteit. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid.

Aangaande verzoekers betoog omtrent de bewijskracht van documenten en het gegeven dat er twee originele dreigbrieven werden neergelegd, kan gewezen worden op de vaststellingen in het arrest nr. 300 743 van 29 januari 2024 van de Raad waaruit blijkt dat verzoekers neef slechts één dreigbrief neerlegde). Verzoeker beklemtoont de neergelegde dreigbrief en bekritiseert verweerders vormelijke appreciatie doch brengt geenszins valabele argumenten bij die de vormelijke alsook inhoudelijke beoordeling van de dreigbrief die steun vindt in de beschikbare landeninformatie, kunnen ombuigen. Er wordt in dit verband nog aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Daarenboven wijst de Raad op de integrale beoordeling van de neergelegde documenten in samenhang met verzoekers verklaringen die overigens als ongeloofwaardig werden bevonden.

Daarnaast wijst de Raad erop dat verweerder geen plicht heeft verzoeker te confronteren met de beoordeling van de neergelegde documenten, daar die samenhangt met de beoordeling van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming en deze kunnen gelden als stavingstukken van een geloofwaardig relaas, in casu wordt verzoekers relaas ongeloofwaardig bevonden. In dit verband kan gewezen worden op artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003). In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd, laat staan omwille van inconsistenties of aangaande de concrete beoordeling van documenten. Bovendien heeft verzoeker hoe dan ook door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal en diens beoordeling van de neergelegde documenten waarbij wordt aangestipt dat hij door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om hierop te reageren.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van verzoekers neef op pertinente wijze:

“Tot slot dient wat uw relaas betreft opgemerkt te worden dat het tevens weinig aannemelijk is dat u en uw neef halsoverkop dienden te vertrekken uit Afghanistan. Er kan immers verwacht worden dat uw familie nog ergens advies of hulp zou vragen, in casu quod non (CGVS, p. 14). Dat er zelfs niet aan gedacht werd om uw vaders neef en verre neven die bij de grenspolitie zaten te contacteren is zeer onlogisch. Zij waren immers degene die ervoor gezorgd hebben dat u en uw neef M. beschuldigd werden van spionage. Dat er bijgevolg niet aan gedacht om hun hulp in te schakelen, laat staan hen op de hoogte te brengen van hetgeen gebeurd was, houdt weinig steek. Dat u op heden zelfs niet weet of uw vader ondertussen al dan niet contact gehad heeft met uw neven is weinig doorleefd (CGVS, p. 14).”

Verzoeker laat bovenstaande terechte bevindingen ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Inzake het feit dat verzoekers vader één neef en twee verre neven heeft die bij de Afghaanse grenspolitie werken wordt op terechte wijze geoordeeld in de bestreden beslissing van verzoekers neef:

“Wat de vaststelling betreft dat uw vader één neef en twee verre neven heeft die bij de Afghaanse grenspolitie werken dient opgemerkt te worden dat hieruit in uw hoofde geen vrees kan afgeleid worden (CGVS, p. 3; Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Deze familieleden staan immers erg veraf van u waardoor niet aangenomen kan worden dat u, louter en alleen, omwille van hun vroegere profiel problemen zou moeten vrezen in Afghanistan. Alsook roept u het profiel van uw vader zijn neef en twee verre neven op geen enkel moment in als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 12, 16).”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer treedt de Raad bovenstaande pertinente weigeringsmotieven bij.

Volledigheidshalve tipt de Raad, in zoverre verzoeker volhoudt een vrees voor vervolging te koesteren omwille van de werkzaamheden van de neef en verre neven van zijn vader, daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van deze profielen, nog aan dat uit de beschikbare landeninformatie waarop de Raad vermag acht te slaan, hoe dan ook niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten/politie (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid.

De Raad wijst er in dit verband evenwel op dat verzoeker niet specifiek te kennen gaf dat zijn familieleden op heden problemen zouden ondervinden met de taliban omwille van het profiel van de neef en verre neven van zijn vader (persoonlijk onderhoud van 21 april 2023, 15, p. 19, 20).

Verzoeker maakt zodoende in casu wegens de eerdere beweerde werkzaamheden van zijn neef en verre neven van zijn vader geen actuele en persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

Waar verzoeker nog betoogt dat er geen rekening gehouden werd met zijn individuele situatie en de beoordeling van verweerder te streng is, kan hij hiermee de vastgestelde gebrekkige, weinig doorleefde en inconsistente verklaringen geenszins verschonen. De commissaris-generaal kan gevolgd worden in zijn oordeel dat in casu van een verzoeker kan verwacht worden dat hij consistente, doorleefde en nauwkeurige verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees.

Daarnaast stelt de Raad vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoeker zestien jaar en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat en voogd waren aanwezig en konden opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

De Raad merkt verder op dat waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij tot de derde klas naar school ging, hij bij de DVZ en tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde tot de zesde graad naar school

te zijn gegaan (Verklaring DVZ van 29 augustus 2022, p. 6; persoonlijk onderhoud van 21 april 2023, p. 12).

Wat betreft het verwijt van verzoeker dat de beoordeling van zijn verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Tot slot wijst de Raad nog op volgende correcte beoordeling van de overige door de neef neergelegde documenten en de door verzoeker neergelegde documenten:

“De overige documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Zo zijn de neergelegde paspoorten van u en uw familie en de taskara van uw grootvader indicaties van uw identiteit, nationaliteit en familieband hetgeen niet betwist wordt in deze familie. De enveloppe waarmee u de dreigbrief toegestuurd werd staat los van de door u ingeroepen vrees. De foto’s van u en uw familieleden tonen opnieuw uw herkomst en de familieband aan, wat niet betwist wordt. De foto’s van het vernietigd huis waarvan u stelt dat het uw familie hun gastenhaus is die vernietigd werd tijdens de gevechten tussen de overheid en Daesh staat eveneens los van de door u ingeroepen problemen. Voorts is er, voor zover bepaald kan worden dat dit effectief het gastenhaus van uw familie betreft, geen reden om aan te nemen dat uw familie opnieuw het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld.

(...)

Wat het verblijfsdocument van jouw maternale oom betreft dient opgemerkt te worden dat dit document niet bij machte is om een ander licht te werpen op de door het CGVS bekomen conclusie (Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Uw oom S. F. werd immers erkend als vluchteling omdat hij een job uitoefende voor de Afghaanse overheid (CGVS, p. 5). Bovendien bevestig je zelf ook dat zijn probleem volledig losstaat van het jouwe waardoor niet aangenomen kan worden dat je bij een terugkeer naar Afghanistan een vrees zou lopen omwille van jouw maternale oom zijn profiel (CGVS, p. 5). Ieder dossier wordt immers op zijn eigen merites beoordeeld. Wat de door jou neergelegde foto van Z., een vriend van jou, betreft dient aangestipt te worden dat het volstrekt onduidelijk is welke omstandigheden aan de basis van zijn dood liggen. U stelt wel dat hij gedood werd omdat hij, net zoals jij en jouw neef, getuige was van het incident waarbij de bom ontmanteld werd maar hier kan weliswaar geen geloof aan gehecht worden (CGVS, p. 16-17). Bovendien mag het ten stelligste verbazen dat jij en jouw neef hierover ook geen eenduidige verklaringen kunnen afleggen. Zo verklaarde jouw neef N. S. dat die jongen en zijn vader geschoten werden door de taliban nadat ze niet toestonden dat de taliban de opium op hun velden zouden vernietigen (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 p. 14). De overige documenten werden, zoals je kan lezen, reeds besproken in de beslissing van jouw neef N. S. en zijn dus evenmin bij machte om een ander licht te werpen op de door het CGVS bekomen conclusie.”

De Raad meent dat de neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de overige neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.5.3. In het verzoekschrift wordt tevens gewezen op verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te

worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter

kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitzetting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country guidance: Afghanistan*" januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 96-100).

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in afbreuk te doen aan de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering die de Raad kan bijtreden.

Met de loutere verwijzing naar algemene informatie, het gegeven dat hij sinds twee jaar in Europa leeft en duidelijk verwesterd is, hij afkomstig is uit een ruraal en conservatief dorp, het betoog dat zijn gedrag en waarden aanzienlijk zijn veranderd, hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, hij zich "*casual*" kleedt, geen baard heeft, zijn haar draagt op een moderne manier, hij duidelijk een westerse kledingstijl heeft, de bewering dat hij alle religies respecteert in België, samenleeft met mensen met verschillende

nationaliteiten en geslacht, de ponering dat hij volledig geïntegreerd is in de westerse cultuur en het problematisch is wanneer hij zou terugkeren, hij een openbaar Facebookprofiel heeft en verweerder hem hier geen verdere vragen over heeft gesteld ondanks zijn verklaringen, en waar hij middels zijn aanvullende nota verschillende lovende getuigenverklaringen bijbrengt van onder meer zijn leerkrachten waaruit ook blijkt dat hij naar school gaat en een studentenjob heeft, besluit de Raad dat, alhoewel verzoekers inspanningen tot integratie lovenswaardig zijn, hij hiermee niet aantoonst dat hij daadwerkelijk is verwesterd of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen.

In casu kan uit de aangebrachte elementen niet worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Het tegendeel wordt door hem alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt.

Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Er moet hierbij vastgesteld worden dat zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, verzoeker nalaat om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in Europa hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, te meer verzoeker tot zijn veertien jaar in Afghanistan heeft verbleven alwaar hij tot de zesde graad naar school ging en één of twee keer per week naar de moskee ging om een beetje te leren van de Koran (Verklaring DVZ van 29 augustus 2022, p. 6; persoonlijk onderhoud van 21 april 2023, p. 12), waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de huidige Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoonst dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn ouders, drie broers, twee zussen, paternale oom en twee maternale ooms nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ, p. 9; persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Voorts benadrukt de Raad dat verzoeker nog steeds één keer per twee of drie weken contact heeft met zijn familie en hij hen ten tijde van het persoonlijk onderhoud hen de dag ervoor gesproken had (persoonlijk onderhoud, p. 15). Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en verklaarde soennitisch moslim te zijn (Verklaring DVZ, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 11).

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker tevens wijst op rapporten die gewag maken van stigmatisering of uitstoting stipt de Raad vooreerst aan dat verstoting en stigmatisering slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging kunnen beschouwd worden. Te dezen heeft verzoeker, die contacten onderhoudt met zijn familie in Afghanistan, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag gemaakt van een dergelijke vrees en brengt hij gedurende de procedure voor de Raad evenmin concrete aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

In zoverre verzoeker betoogt dat verweerder geen verdere vragen gesteld heeft over zijn vrees voor vervolging omwille van een (gepercipieerde) verwestering ondanks zijn verklaringen hierover, stipt de Raad vooreerst aan dat in de bestreden beslissing verzoekers vermeende vrees voor vervolging omwille van een verwestering wel degelijk gemotiveerd en weerlegd wordt. Daarnaast moet de Raad erop wijzen dat verzoeker bij de DVZ werd gehoord op 29 augustus 2022 en zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond op 21 april 2023, aldus ruim na de machtsvername van de taliban, en hij tijdens deze interviews de mogelijkheid kreeg verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn vrees voor vervolging

alsook documenten neer te leggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ook in aanwezigheid van een advocaat en zijn voogd. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker in beginsel de bewijslast draagt en hem geenszins de mogelijkheid ontnomen werd om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen bij de beoordeling in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers kan verzoeker dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en via een aanvullende nota. Hierbij dient benadrukt te worden dat de Raad ertoe gehouden is een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 1°, en 39/76, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet). In casu is de Raad van oordeel dat verzoeker ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad om in zijn verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze te duiden hoe de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021 een invloed heeft gehad op zijn eigen persoonlijke situatie.

Met de elementen aangevoerd in het verzoekschrift is bij huidig arrest terdege rekening gehouden (zie supra).

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.3.5.4. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn ouders, drie broers, twee zussen, paternale oom en twee maternale ooms nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 29 augustus 2022, p. 9; persoonlijk onderhoud van 21 april 2023, p. 13-14). Voorts

benadrukt de Raad dat verzoeker nog steeds één keer per twee of drie weken contact heeft met zijn familie en hij hen ten tijde van het persoonlijk onderhoud hen de dag ervoor gesproken had (persoonlijk onderhoud, p. 15). Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat zijn paternale oom 8000 à 9000 dollar betaalde voor zijn reisweg, zijn familie een heleboel gronden bezit en zij een inkomen verdienen doordat zijn paternale oom, die overigens in hetzelfde huis woont als zijn ouders, van de ene naar een andere plaats gaat om geld te verdienen (Verklaring DVZ, p. 11, persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 14).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige

Afghan National Defense and Security Forces (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal gewelddincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad merkt nog op dat verzoeker evenmin persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat en voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.12. Waar verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een

beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.13. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.14. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU